

Nicaragua och vissa intellektuella

Det är uppenbarligen så att en del s.k. vänsterintellektuella förstår lite eller ingenting av verkligheten i Latinamerika och Karibien, dess historiska kamp och försöken att uppnå enhet - en förutsättning för att kunna tala om självständighet eller socialism.

Från sina gyllene predikstolar anser de sig ha befogenhet att frikänna eller fördöma vilken revolutionär process som helst på vår jord. Med en okunnighet som ibland gränsar till onda avsikter, tror sig dessa personer åtnjuta ett privilegium som ingen - mer än de härskande klasserna - har tillskrivit dem.

Så snart en revolutionär process inleds, då massorna reser sig och folkliga segrar uppnås, dyker dessa personer upp överallt och meddelar att de redan hade förutsagt vad som skulle hända. Utan att blygas börjar de stödja de revolutionära regeringarna, så att det ser ut som att de själva har påverkat händelserna, att de kan spela en fantastisk roll som rådgivare och vägledare (t.ex. fallet Heinz Dieterich). När så den revolutionära processen drabbas av ett bakslag - vilket för övrigt är oundvikligt i en verkligt revolutionär process - börjar dessa opportunisterna att ta avstånd.

I fallet med dagens Nicaragua har det dykt upp intellektuella som betar sig patetiskt. När broderlandet våldsamt attackeras av imperialismen och dess infödda bundsförvanter, när man försöker genomföra en kupp finansierad av USA, då sitter de där i sina bekväma fåtöljer och skäller på "diktaturen Ortega-Murillo".

Låt oss göra en grundläggande och elementär analys och fråga vem som idag skulle tjäna på Sandinistregeringens fall. Det nicaraguanska folket? ALBA? Venezuela? Kuba? Demokratien? De mänskliga rättigheterna?... Vi vet att svaret är det motsatta, eftersom den första det skulle gagna är Yankee-imperialismen, den nicaraguanska oligarkin och med den alla oligarkier i regionen.

Den enkla ekvationen verkar inte ha någon betydelse för dessa intellektuella akademiker. Misstänker de aldrig att deras ställningstaganden sammanfaller med de reaktionära krafternas? Eller är ytan viktigare än djupet för dem, formen viktigare än innehållet?

Varifrån får de information för sina påståenden? Från högermedia? Från sina vänner som, då de är deras vänner, har sanningens gåva? Är de så oskyldiga att de utan större invändningar går på det skräp media skriver?

Några av dessa intellektuella, som i går stödde den bolivarianska regeringen när den attackerades av de som i dag angriper Nicaragua, kan inte förstå att det är samma destabiliserande åtgärder som drivs av USA-imperialismen. Kan inte förstå eller vill inte förstå?

Kan det vara så att sirensången från de "seriösa intellektuella" (Cardenal, Baltodano, Ramírez Vargas, bland andra) har förvirrat dem? Vad är de för slags forskare om deras källor är så osäkra och partiska?

För övrigt måste vi lyfta fram det arbete som med stor intellektuell och undersökande kapacitet bedrivits av kamraterna Stella Calloni, Stephen Sefton, Carlos Fonseca Terán, Jorge Capelán bland många andra sanna intellektuella som tjänar folket och sanningen.

Felet ligger inte hos grisen utan hos den som matar den

Till syvende och sist är dessa tillmötesgående intellektuella bara rätt och slätt intellektuella, och vi borde inte tillskriva dem större betydelse än de faktiskt har. Intellektuella är människor som i många fall bidrar till mänsklighetens framsteg och i andra bara är "professionella tyckare", övervärderade på kvacksalverimarknaden.

Problemet ligger i det folkliga engagemanget, i de revolutionära organisationerna, som ofta anlitar dessa intellektuella som rådgivare, ofelbara tänkare, lärare, guider. Folkens ledare är inte nödvändigtvis intellektuella, som begreppet allmänt förstås, fastän båda attributen många gånger stämmer, som exempelvis i fallen Fidel och Chávez, Lenin och Mao.

Den vänsterintellektuella måste alltså stå i folkets tjänst, och vara en huvudperson i folkets kamp, inte enbart en åskådare, och bidra när man behöver bidra och när man har undersökt saken, eller vara tyst, vilket många gånger är klokare än att prata nonsens.

I detta avseende bidrog Mao med följande: "Om du inte har undersökt ett problem, berövas du rätten att kommentera det. Är detta för brutalt? Nej, inte alls. Eftersom den som inte har undersökt problemets eller dess bakgrunds nuvarande tillstånd och ignorerar dess väsen, kommer varje åsikt den personen uttrycker att vara nonsens ... Det finns många som så snart de anländer börjar skräna och kasta fram åsikter, kritisera det ena och censurera det andra. Men i själva verket misslyckas de alla utan undantag, eftersom deras kommentarer eller kritik, som inte bygger på en noggrann utredning, bara är tomt prat.?"

Revolutioner behöver inte dessa NGO-intellektuella. Revolutioner behöver engagerade män och kvinnor, kroppsarbetare och intellektuella, som kämpar för att övervinna hindren, är villiga att föra omvandlingarna vidare i goda såväl som dåliga tider, i kritisk och självkritisk anda, och är kapabla att hantera både framsteg och bakslag, men alltid redo att fördjupa revolutionen inför fiendens angrepp.

Vad gäller Nicaragua är jag inte alls förvånad över inställningen hos till exempel Alberto Acosta, Pablo Solom eller Edgardo Lander, motståndare till Rafael Correa, Evo Morales respektive Nicolás Maduro; jag slås av fallet med chilensaren Manuel Cabieses, men inte så mycket portugisen Boaventura de Sousa Santos. Andra följer samma gamla vanliga rutin och attackerar de folkliga regeringarna från "vänster" när dessa drabbas av svårigheter.

Vi hade redan fallet med Libyen, där en "vänster"-talesman ropade efter störtandet av överste Kadaffi och spelade NATO i händerna, med de konsekvenser som vi alla känner till idag. Vad säger Alba Rico eller Tarek Ali om det nu? Som man säger i Argentina - de spelar dumma, och tittar åt ett annat håll.

De revolutionära krafterna måste vara uppmärksamma och veta vilka som är deras vänner och vilka som bara verkar vara det. Vi är också ibland ansvariga för att fästa vikt vid dem som inte förtjänar det. Som Jesus sa, /man måste/ kunna skilja agnarna från vetet.

Fernando Bossi 180721

/cv

<http://correonicaragua.org/index.php/textos-de-actualidad/128-nicaragua-y-ciertos-intelectuales>